

**Prin includerea postului ce se va vacanta,
într-un interval de timp necunoscut, în
categoria posturilor susceptibile a fi ocupate
prin concurs, se poate aduce atingere
dispozițiilor art. 43 din Legea nr. 303/2004, fiind
afectate drepturile recunoscute de C.S.M.
tuturor celor care au dobândit un grad
profesional care le-ar permite să ocupe, prin
transfer acest post**

Prin cererea înregistrată la Curtea de Apel Iași - Secția Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 227/45/ din 16 martie 2011, petenta a solicitat, în contradictoriu cu intimatul Consiliul Superior al Magistraturii, "suspendarea executării hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 92/03.03.2011, în ceea ce privește scoaterea unui post la concurs, la Curtea de Apel Iași - Secția contencios administrativ, includerea acestuia în categoria posturilor susceptibile a fi ocupate prin concurs și indisponibilizarea posturilor vacante și a celor care se vor vacanta prin finalizarea procedurilor de eliberare din funcție la nivelul tribunalelor și al curților de apel", pe motiv că aceste măsuri încalcă dispozițiile art. 43 din Legea nr. 303/2004.

Consiliul Superior al Magistraturii, prin concluziile scrise depuse la termenul din 17 martie 2011, a solicitat, în principal, respingerea cererii, iar "în subsidiar, în cazul unei eventuale admiteri a cererii, suspendarea în parte a actului administrativ atacat, numai cu privire la postul de execuție aferent Curții de Apel Iași", apreciind că "nu poate fi reținută incidența prevederilor art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004" și că "este atributul exclusiv al Consiliului Superior al Magistraturii în a lua măsurile care se impun pentru

ocuparea posturilor lor vacante, raportat la rațiunile și necesitățile sistemului judiciar".

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, Curtea a reținut că petenta are statut de judecător, că, prin Hotărârea nr.1236 din 9 iulie 2009, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a dispus, în urma validării rezultatelor obținute de candidații care au participat la concursul pentru promovarea pe loc, organizat la data de 31 mai 2009, "promovarea pe loc, la Curtea de Apel Iași, a doamnei judecător cu grad de tribunal de la Judecătoria Iași, începând cu data de 15.07.2009", că în baza deciziei nr. 662/27.09.2010, emisă de Președintele Curții de Apel Iași ea a fost delegată la Curtea de Apel Iași, pe o perioadă de 6 luni, și că aceasta a solicitat, la data de 9 martie 2011, să fie "transferată pe funcție de execuție la Curtea de Apel Iași".

S-a mai reținut că, la data de 3 martie 2011, Direcția Resurse Umane și Organizare, din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, a întocmit o "Notă", privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare efectivă, în funcții de execuție, a judecătorilor și procurorilor, prin care a prezentat situația posturilor de judecător vacante, la data întocmirii notei, la nivelul tribunalelor și al curților de apel,

la pct.3 facându-se referire la “posturile ce se vor vacanta, ca urmare a cererilor de eliberare din funcție, prin pensionare și prin alte modalități prevăzute de lege, formulate de judecători sau dispuse din oficiu, cereri care au fost analizate în ședințele anterioare ale Plenului”, cu solicitarea de “a se stabili dacă acestea se includ în categoria posturilor susceptibile a fi scoase la concursul de promovare în funcții de execuție”.

Luând cunoștință de conținutul acestei note, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în ședința sa din 3 martie 2011, prin Hotărârea nr. 92, a decis organizarea concursului de promovare efectivă a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție, la data de 8 mai 2011, aprobând calendarul de desfășurare a concursului, tematica și bibliografia concursului, precum și posturile “vacante pentru promovarea efectivă în funcții de execuție astfel: tribunale și curți de apel, conform Anexei nr. 3 a notei direcției de specialitate”.

Totodată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât “inclusiunea posturilor pentru care se derulează proceduri de eliberare din funcție nefinalizate în categoria posturilor „susceptibile a fi ocupate prin concurs”, precum și “indisponibilizarea posturilor vacante și a celor care se vor vacanta prin finalizarea procedurilor de eliberare din funcție la nivelul tribunalelor și al curților de apel”.

Din situația posturilor de judecător efectiv vacante la data de 1 martie 2011, întocmită de D.R.U.O, aflată la dosar, a rezultat că, la nivelul Curții de Apel Iași, nu există posturi de execuție efectiv vacante; din situația posturilor de judecător pentru promovare efectivă, în funcții de execuție, la tribunale și curți de apel, aflată la dosar, rezultând că, la Curtea de Apel Iași, există un post pentru promovarea efectivă la Secția de contencios administrativ și fiscal.

Luând cunoștință de hotărârea menționată, petenta a solicitat, la data de 10

martie 2011, revocarea în parte a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 92 din 3 martie 2001, iar ulterior acestei date, prin cererea de față, suspendarea executării acestei hotărâri, în procedura prevăzută de art. 14 din Legea nr. 554/2004.

În raport de această situație de fapt, Curtea a constatat că art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 permite persoanei care se consideră vătămată printr-un act administrativ, ca, în cazuri bine justificate și pentru se preveni producerea unei pagube iminente, să solicite, după sesizare în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral, până la pronunțarea instanței de fond.

Din conținutul normei legale evocate, ce se coroborează cu prevederile art. 2 alin. 1 lit. ș și t din Legea nr. 554/2004, dar și a prevederilor cuprinse în Recomandarea nr. R(89)8 din 13 septembrie 1989 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei cu privire la protecția juridică provizorie în materie administrativă, rezultă că, atunci când executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave, dificil de reparat, persoanelor particulare cointeresate de această decizie, instanța judecătorească competentă poate să ia măsuri de protecție provizorii corespunzătoare, în limitele competențelor sale, dar fără să influențeze în vreun fel soluția asupra fondului atunci când există un argument juridic aparent valabil în raport cu elementele de legalitate ale actului administrativ contestat.

Din această perspectivă, Curtea a apreciat că, în mod aparent, hotărârea de a se include posturile pentru care se derulează procedura de eliberare din funcție nefinalizate în categoria posturilor susceptibile a fi ocupate prin concurs nu este în concordanță cu prevederile art. 43 din Legea nr. 303/2004, care stabilesc că

“promovarea judecătorilor și procurorilor se face numai prin concurs organizat la nivel național, în limita posturilor vacante existente”.

Întrucât postul la care se face referire în art. 5 din Hotărârea nr. 6 din 10 februarie 2011 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Iași, ce urmează a fi repartizat secției de contencios administrativ și fiscal al acestei instanțe, nu este vacant și nici nu se poate anticipa când și în ce condiții Președintele României va semna decretul de eliberare din funcție a respectivei persoane, Curtea a apreciat că faptul scoaterii lui la concurs este de natură să creeze, în mod aparent, o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ contestat, în această parte.

S-a mai constatat că, prin faptul scoaterii postului la concurs, fără ca acesta să fie efectiv vacant, sunt blocate totodată și procedurile administrative inițiate de petentă, prin care se urmărește valorificarea drepturilor ce i-au fost recunoscute prin Hotărârea nr. 1236 din 9 iulie 2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile în care, prin Hotărârea nr. 298 din 19 aprilie 2007, aceeași autoritate publică a recunoscut că “dreptul de a solicita transferul la o instanță corespunzătoare gradului profesional deținut s-a născut, în mod valabil, odată cu dobândirea gradului profesional de către judecător”.

Neluarea în considerare a dreptului mai vechi, respectiv a dreptului de a solicita transferul pe baza gradului profesional deja obținut în baza Hotărârii nr. 1236 din 9 iulie 2009, ar putea conduce la aducerea petentei în imposibilitatea de a-și mai valorifica, într-un interval de timp rezonabil, drepturile ce decurg din dobândirea statutului de judecător cu grad

de curte de apel, grad obținut ca urmare a promovării concursului pe care Consiliul Superior al Magistraturii l-a organizat la data de 31 mai 2009, situație de natură a prejudicia interesele profesionale ale petentei, de o manieră gravă, pentru o perioadă îndelungată de timp, dificil de reparat, în condițiile în care, în fapt, ea ocupă, ca urmare a delegării, acel post.

Ca atare, constatând că în cauza de față s-a făcut dovada că, prin includerea postului ce se va vacanta, într-un interval de timp necunoscut, în categoria posturilor susceptibile a fi ocupate prin concurs, se poate considera că se aduce atingere dispozițiilor art. 43 din Legea nr. 303/2004 și că astfel sunt afectate, în mod grav și într-o manieră dificil de reparat, drepturile recunoscute de Consiliul Superior al Magistraturii tuturor celor care au dobândit un grad profesional care le-ar permite să ocupe, prin transfer, un post ce se va vacanta în viitor la instanța superioară celei în care funcționează, Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 554/2004, a admis cererea petentei, în sensul că a suspendat executarea Hotărârii nr. 92 din 3 martie 2011, adoptată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, dar numai în partea referitoare la scoaterea la concurs a unui post ce urmează a se vacanta la Curtea de Apel Iași, repartizat Secției de contencios administrativ și fiscal al acestei instanțe, prin includerea lui în categoria posturilor susceptibile a fi ocupate prin concurs, precum și în partea referitoare la indisponibilizarea acestui post, până la data la care instanța de fond se va pronunța asupra acțiunii principale.

**Jurisprudență prelucrată de
judecător Paula Andrada Coțovanu
(Curtea de Apel Iași - Secția Contencios
Administrativ și Fiscal, sentința din 28 martie
2011, dosar nr. 227/45/2011)**